

økonomisk interesseret i hos en mand at fremkalde en beslutning om at udvandre.

.....“

Udvalget fandt endvidere anledning til at fremhæve, at den nævnte institution ved siden af dens opgaver af rent administrativ art først og fremmest skulle beskæftige sig med oplysningsvirksomheden.

Udvalget udtrykte det i betænkningen således:

„Institutionen skal imidlertid efter udvalgets mening herved hverken indlade sig på direkte at fraråde eller at tilråde folk at udvandre, idet denne beslutning må træffes af den enkelte udvandrer selv under hans eget ansvar. Der er så mange forskellige økonomiske, personlige og sociale hensyn, der griber ind i spørgsmålet om, hvorvidt en mand bør udvandre, at kun han selv er i stand til at afveje disse hensyn på tilbørlig måde, og han bør ikke, hvis det viser sig, at han i det fremmede ikke opnår det, som var hans mål, da han rejste ud, kunne lægge ansvaret herfor over på nogen institution. Han må selv bære det helt og fuldt.

Derimod kan den danske udvandrer med rette forlange, at der af offentligheden skabes en sådan ordening, at der gives ham mulighed for at træffe den vanskelige og vidtrækkende beslutning om, hvorvidt han skal realisere sine tanker om udvandring eller ej, på et grundlag, der er så objektivt og så fyldestgørende som muligt.

Ikke alene den enkelte udvandrer, men også Danmark er interesseret i, at kun de udvandrere, som, når alle forhold er taget i betragtning, har udsigt til at kunne slå sig igennem i det nye land, gør alvor af at udvandre...“

Disse synspunkter gælder fortsat — om muligt med endnu større styrke i dag — hvor lande, der har en direkte interesse i indvandring, udfolder energiske bestræbelser for at få folk dertil og måske ikke altid kan undgå at bibringe „den udvandringsinteresserede et bedre indtryk af forholdene i vedkommende indvandringsland, end virkeligheden berettiger til“, (betænkningen af 1927).

Udvandringen til oversøiske lande har i årene efter krigen taget et meget betydeligt opsving, og de rejse-låns- og rejsetilskudsordninger, der i de seneste år er blevet gennemført af forskellige indvandringslande, og den aktivitet, der udfoldes af disse landes immigrationsmyndigheder, gør opretholdelsen af en neutral, offentlig oplysningsvirksomhed, hvor udvandringsinteresserede uden omkostninger kan få objektive oplysninger vedrørende beskæftigelsesforhold, boligforhold, sociale forhold i øvrigt, lønniveau og leveomkostninger, endnu mere påkrævet. Dette vil så meget mere gælde, hvis bestemmelserne om autorisation af særlige udvan-

dringsagenter ophæves, idet man — såfremt det de autoriserede udvandringsagenter hidtil forbeholdte erhverv gøres til fri næring — ikke helt kan se bort fra muligheden af, at konkurrencehensyn inden for rejsebureaubranchen bliver fremherskende, medens hensynet til den enkelte udvandrer træder noget i baggrunden.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at den store efterspørgsel, der er efter de af Statens Udvandringskontor i henhold til lovens § 26 gennem årene udarbejdede, korte vejledninger om forholdene i forskellige lande — såvel fra udvandringsagenter, rejsebureauer, biblioteker som private — til fulde har vist, at der er et reelt behov for objektiv oplysning på dette område.

I overensstemmelse med foranstående foreslås det derfor, at den gældende lov vedrørende udvandring erstattes med en ny lovgivning, hvorved der i det store og hele sker en ophævelse af det hidtidige offentlige kontrolapparat med selve befordringen af udvandrere, således at lovforslaget alene indeholder bestemmelser, der tager sigte dels på at beskytte udvandrere imod at blive genstand for udmyttelse, dels på at sikre, at der fortsat under offentligt ansvar finder en oplysningsvirksomhed sted til gavn for udvandringsinteresserede.

Under hensyn til, at en række kontrolopgaver og det i forbindelse hermed stående administrative arbejde vil bortfalde, såfremt nærværende lovforslag ophøjes til lov, har man samtidig anset det for naturligt at foreslå den forenkling, at Statens Udvandringskontor nedlægges som selvstændig institution, og at de opgaver, som foreslås opretholdt, henlægges under arbejdsdirektoratet, dels fordi direktoratet har det snævrere indseende med hele beskæftigelsessituationen, med hvilken udvandringen bør ses i sammenhæng, dels fordi arbejdsdirektoratet i forvejen administrerer udvekslingen af arbejdskraft mellem de nordiske lande. Man forudsætter, at arbejdsdirektoratet også vil kunne varetage administrationen vedrørende udvekslingen af unge arbejdere med de lande, med hvilke Danmark har indgået overenskomst herom (de såkaldte stagiaires-overenskomster med Schweiz, Holland, Frankrig og Østrig), hvilken administration hidtil har påhvilet Statens Udvandringskontor.

Gennemførelsen af nærværende lovforslag vil medføre bortfald af den koncessionsafgift, som det i henhold til den gældende lovs § 31, stk. 1, har påhvilet de autoriserede udvandringsagenter at indbetale til udvandringskontorets kasse. Afgiften, der som foran påpeget hidtil kun er udredt på grundlag af den udvandring, der har fundet sted ad søvejen, beregnes med 1 pct. af det vederlag, som enhver ved agentens mellemkomst befordret ud-